

Čj. S 94A/02-3000/04-ORP

V Brně dne 20. května 2004

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, jako správce daně příslušný dle § 1 odst. 3 a 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, vydává k žádosti společnosti JULIUS MEINL, a.s., se sídlem Praha 8, U libeňského pivovaru 63, IČ 16193938, právně zastoupené Prof. JUDr. Irenou Pelikánovou, DrSc., advokátkou advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol., se sídlem Praha 1, Dlouhá 39, PSČ 110 00, o povolení splátek pokuty ve výši 23 000 000 Kč (slovy dvacet tři milionů korun českých) uložené pravomocným rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže čj. R 70, 71/2002 ze dne 13.10.2003, kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže čj. S 94/02–2136/02 – VO II ze dne 21.10.2002, toto

r o z h o d n u t í :

Žádosti společnosti JULIUS MEINL, a.s., se sídlem Praha 8, U libeňského pivovaru 63, IČ 16193938, **o povolení zaplacení pokuty ve výši 23 000 000 Kč** (slovy dvacet tři milionů korun českých) **ve splátkách**, se dle § 60 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, **nevyhovuje.**

O d ů v o d n ě n í

Společnosti JULIUS MEINL, a.s., se sídlem Praha 8, U libeňského pivovaru 63, IČ 16193938 (dále jen „MEINL“), byla rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) čj. R 70, 71/2002 ze dne 13.10.2003, kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu čj. S 94/02-2136/02-VO II ze dne 21.10.2002, uložena za porušení § 3 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 2 písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, pokuta ve výši 23 000 000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 14.10.2003 a vykonatelným ve vztahu k pokutě se stalo dne 29.11.2003.

Společnost MEINL požádala dne 10. února 2004 o povolení úhrady výše uvedené pokuty ve splátkách (poté, co rozhodnutím ze dne 3.2.2004 Úřad zamítl její žádost o posečkání pokuty). V žádosti uvedla, že její hospodářská situace jí neumožňuje okamžitě zaplatit pokutu v plné výši, nemá-li tím dojít k vážnému ohrožení jeho existence. Sdělila rovněž, že se nejedná jen o okamžité ohrožení řízení likvidity společnosti MEINL (kdy pokuta představuje cca polovinu jejích likvidních prostředků), ale zároveň jde zejména o ohrožení probíhajícího procesu restrukturalizace, který je pro společnost MEINL z hlediska její další existence klíčový. V rámci tohoto procesu, ve kterém bojuje o přežití ve vzrůstající konkurenci na českém trhu, musí společnost MEINL nezbytně nejen disponovat nutným provozním kapitálem, ale být i schopna realizovat investice do zkvalitnění poskytovaných služeb. Uvedla dále, že jestliže by okamžitě zaplacení pokuty v plné výši s největší pravděpodobností ohrozilo aktuální financování samotného provozu společnosti, pak investice nutné pro její přežití na českém trhu by byly zcela jistě znemožněny, což by v konečném důsledku nutně vedlo ke zničení společnosti jako takové. Společnost MEINL uvádí, že její kritická hospodářská situace dostatečně jasně vyplývá z poskytnutých podkladů (doložených již dříve Úřadu k její žádosti o posečkání pokuty).

Dle § 60 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o správě daní a poplatků“), může správce daně povolit daňovému dlužníkovi posečkání daně nebo její **zaplacení ve splátkách**, bylo-li by neprodlené zaplacení spojeno pro dlužníka s vážnou újmou nebo není-li z jiných důvodů možné vybrat celý daňový nedoplatek najednou.

Úřad při posouzení důvodů žádosti společnosti MEINL přihlédl k majetkové a finanční situaci této společnosti. Tato byla doložena finančními výkazy za r. 2002 a r. 2003 (stav k 31.10.2003), dále též finančními výkazy za r. 2001, spolu s informací o tržbách za prodej zboží - včetně nákladů vynaložených na prodej zboží a výsledku hospodaření za r. 2000 (které byly Úřadu doloženy již ve výše citovaném správním řízení S 94/02, vedeném ve věci porušení § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže), dále též výší finančních prostředků na účtech společnosti k 17.12.2003 a vývojem cash flow společnosti MEINL (za měsíce leden až říjen r. 2003).

Z podkladů je v letech 2000 až 2003 (k 31.10.2003) patrný určitý pokles ve vývoji tržeb za prodej zboží (cca z 5,8 mld. Kč v r. 2000 na 5,2 mld. Kč v r. 2002). Docházelo také ke snižování nákladů na prodané zboží a rovněž je patrné, že společnost MEINL postupně snižovala také vlastní náklady (výkonovou spotřebu, osobní náklady i ostatní provozní náklady). Vývoj obchodní marže v uvedených letech pak nevykazuje podstatné snížení. Celková aktiva společnosti MEINL se pohybují v úrovni **cca 2,3 mld. Kč**. Dle účetních výkazů za rok 2002 a k 31.10.2003 společnost nemá bankovní úvěr (dlouhodobý, běžný ani krátkodobý). Hospodaření společnosti MEINL vykazuje v jednotlivých letech ztrátu, ztrátu vykazuje i k 31.10.2003 (viz hospodářský výsledek před zdaněním). Úřad dále ověřil, že výše pokuty představuje cca 50 % hodnoty krátkodobého finančního majetku společnosti (včetně finančních prostředků a prostředků na účtech). Z vývoje cash flow (od 1.1.2003 do 31.10.2003) je pak patrné, že MEINL vynakládá měsíčně značné finanční prostředky na **nabytí stálých aktiv** (v tom hmotný investiční majetek, nehmotný investiční majetek a finanční investice); k 31.10.2003 tyto výdaje přesáhly 148 milionů Kč (viz spis čj. S 94/02 č. 19, str. 9118 – 9134).

Na základě posouzení celkové finanční situace společnosti MEINL (včetně stavu jejího majetku) dospěl Úřad k závěru, že jednorázové uhrazení pokuty v plné výši nebude pro

žadatele spojeno s vážnou újmou, neboť majetková situace společnosti MEINL jí umožňuje uhradit uloženou pokutu najednou, bez ohrožení její existence. Argumentu společnosti, že uhrazení celé výše pokuty najednou by znemožnilo realizaci investic do restrukturalizace a zkvalitnění jejich služeb, „což by v konečném důsledku nutně vedlo ke zničení společnosti jako takové“, nemohl Úřad přisvědčit. Důvodem je skutečnost, že tyto investice (jak vyplývá z výkazů cash flow) společnost MEINL již zčásti vynaložila a výše pokuty ve vztahu k objemu těchto investic nepředstavuje tak podstatný podíl, aby její úhrada mohla zcela znemožnit realizaci investic do restrukturalizace.

Na doplnění Úřad uvádí, že obdobně Evropská komise při posuzování schopnosti soutěžitele uhradit uloženou pokutu, může povolit soutěžiteli úhradu pokuty ve splátkách za podmínky, že tento **prokáže svou neschopnost zaplatit celou výši pokuty najednou** (viz např. Case 2001/418/EC – Amino Acids).

V daném případě nebyla prokázána objektivní neschopnost společnosti MEINL uhradit celou výši pokuty najednou a proto Úřad rozhodl nevyhovět žádosti společnosti MEINL o povolení zaplacení pokuty ve splátkách.

Poučení o opravném prostředku

Dle § 60 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, není proti tomuto rozhodnutí přípustné odvolání.

Mgr. Vítězslav Šemora
pověřený řízením odboru

Rozhodnutí obdrží:

Advokátní kancelář
CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ a spol.
Prof. JUDr. Irena Pelikánová, DrSc.
advokátka
Dlouhá 39
110 00 Praha 1

JULIUS MEINL, a.s.
U libeňského pivovaru 63
180 00 Praha 8